Ч. 100. Четвер 20 (7) мая 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостві на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Конференция провідників. — З буджетової комісиї. — Праса про з'їзди у Відни і Бріндізі. — З Росиї.

На вчерашнім засїданю палати послів пос. Масарик мотивував своє наглячe внесенє в справі загребского процесу. В своїй промові осудив дуже остро той процес і виступив против бана бар. Рауха за его полїтику звернену против Сербів. В дискусиї взяв участь і п. президент міністрів бар. Бінерт і зазначив, що у внесеню Масарика ні особи вмішані в процес ні справа, яка має бути предметом слїдства із сторони анексийної комісиї, не суть точно подані. Таке слїдство належить виключно до судів і було би небезпечним, коли би парляментарна комісия займила становище суду. Дальше розходить ся тут о процес в чужій державі і длятого президент міністрів мусить заявити ся іменем правительства против наглячости. — По промовах ґенеральних бесїдників наглячість внесеня відкинено.

Відтак замкнув президент палати др. Паттай засїданє, заявляючи, що о реченци слїдуючого повідомить послів письменно. Імовірно відбуде ся найблизше засїданє дня 2 червня, а між тим буде радити буджетова комісия.

Провідники парляментарних клюбів мали вчера наради під проводом президента дра Паттая. Уряджено, аби буджетова комісия вела дискусию над будетом без перерви, а перше засїданє палати послів, аби відбуло ся по зелених сьвятах дня 2 червня.

Буджетова комісия палати послів відбула в понедїлок засїданє, на якім ведено дальші наради над буджетом міністерства зелїзниць. П. Еленбоґен обговорював персональні справи, відтак зужиткованє водних сил в промислї. Вніс резолюцию, щоби на Арулянській зелїзници введено електричний рух, критикував реорґанізацию зелїзничого заряду, переведену міністерством і домагав ся виясненя, чи підвижка особової тарифи має обовязуючу силу. П. Хоц домагав ся, щоби ґенеральна інспекция австрийских зелїзниць була независима від міністерства зелїзниць і щоби права зелїзничих дирекций побільшено. П. Вукович обговорював зелїзничі відносини і начерки нової зелїзничої сїти в Дальматиї.

П. Котлярж предложив ряд національних зажалень, жалуючи ся на неприязний настрій до хлїборобників в міністерстві зелїзниць. П. Шрамек домагав ся полекші для вивозу солоду і виробів рільничих товариств. Виступав против підвижки особової тарифи 3. кляси. П. Машталька просив міністра о рішуче виясненє будучої орґанізациї державних зелїзниць задля неясности дотеперішної заяви в тій справі. Підніс, що чеські, польські і соцпяльно-демократичні посли домагають ся децентралїзациї служби, самостійности дирекций і введеня в висшій степени купецкого духа.

Намір злуки двох зелїзниць недавно удержавлених, іменно зелїзниці „Тов. державних зелїзниць“ і північної західної був би основанем нового міністерст-а в міністерстві зелїзниць. Вкінци займав ся бесїдник персональними справами і етатом урядників. Промовляли ще п. Штумпер і Штайнвендер, почім перервано наради.

„Morning Post“, обговорюючи віденьский з'їзд, пише, що супротив зросту морских сил Німеччини і постанови Австро-Угорщини, побудувати чотири dreadnought-и і Італії, побудувати два такі кораблї, може трлдержавний союз скорше, нїж хто думає, мати таку морску боєву силу, якої треба буде не менше боятн ся, чим его величезної сухопутної сили. В европейскім концертї перестають числити ся з Анґлією.

6)

Око за око, зуб за зуб.

Оповіданє з полудневo-африканьских степів.

(Конець).

І мої очи були в часї тої дивної сцени без перерви звернені з найбільшою увагою на майже ясніюче своєю блїдостию лице молодої дївчини. Чи то лице, в котрім не видко було тепер нічого, крім ненависти, смертної ненависти і неумолимої жадоби мести, чи оно могло бути то саме, яке своєю незвичайною красою і ніжностию цїлого мене очарувало? — Однако чим довше мої очи на нїм спочивали, тим менше я дивував ся, що той великаньский мурин, начальник численного і могучого племени, піддав ся добровільно приказови Марти і неоуружений вийшов з посеред своїх вояків та послушно ступав наперед.

Але тут не було нї часу нї місця довше роздумувати і я був спонуканий як найскорше звернути мою увагу на то, що мало тепер настати.

Кафри, з котрими ми насамперед говорили, скоро лиш їх провідник почав іти перед конем, побігли всї до хат і я замітив, як тепер з тих хат висипала ся товпа чорних людей мов рій пчіл, а рівночасно в блїдім сьвітлї місяця пов вили ся якісь блискавки, що не могли походити від нїчого иншого, як лиш від металевих списів. Они кинули ся були до хат, аби скликати людий і уоружити ся.

Була незвичайно небезпечна хвиля! Кождий нерв в моїм тїлї дрожав, а у висках гудїло і било мов молотом, коли я з револьвером в руцї обернув коня трохи боком, аби по можности надбігаючих напастників здержати. Вже найблизша секунда могла зробити конець нашому житю, бо нас могли розірвати на куснї. Нас було лиш двоє і хиба одно чудо могло нас спасти.

І Марта, як здавало ся, пізнала сейчас небезпечність тої хвилї і не відвертаючи очий від голови свого полоненого ворога, крикнула дзвінким і сильним голосом, що заглушив крик скаженої товпи:

— Коли упаде від вас хочби одна списа, Момба не жиє!

Вереск і крик товпи відразу утих. Напрасний напір наших напастників почав ослабати, бо аж надто добре знали они, що та біла женщина додержить свого слова і застрілить поважаного ними начальника племени як скаженого пса.

Так як би то дїяло ся лише що вчера, стоїть перед моїми очима ще нинї живо той вид: великаньска стать начальника Кафрів, що кидаючи від часу до часу з своїх злобних очий боязливий погляд позад себе, машерував в німій злости перед дулом револьвера; строге, ріщуче лице хорошої, безмилосердної местниці крови свого брата, що мов викована з зелїза сидїла на кони і поводила ним спокійно; я, майже обернений поза себе на сїдлї з готовим до стрілу револьвером і поступаюча за нами в досить великім віддаленю роздратована товпа муринів.

Нараз роздав ся глухий, протяжний голос рога, що розніс ся далеко по мовчаливім степі і відбивав ся відгомоном від поодиноких горбків і купок дерев. Чи то був сиґнал тревоги? Коли би так було, то вскорі мали би ми за собою погоню Кафрів з половини краю і смерть — скора і люта смерть була би кінцем нинїшних подій. Однако були лиш дві річи, якими займали ся мої гадки навіть в тій хвили найбільшої небезпечности: відвага і холодноковність, з якими той шалений плян був переведений аж до тої хвилї, і почутє сильної волї, сильнїйшої від моєї — волї Марти.

Кафри на моє велике зачудованє полишали ся все більше і більше позаду, аж вкінци зовсїм зникли в пітьмі з моїх очий, так що я майже мав враженє, немов би всьо дотеперішне було лиш нічним привидом. Від тепер видавалось менї, немов би ми йшли наперед у снї. Ми знов опинили ся на долинї глубокого яру. Знов побачив я змінене, блїде лице убитого, мертві очи его звернені все ще до повного місяця і тепер дожидав я з найбільшим напруженем, що кождої хвилї почую гук вистрілу, який зробить конець житю начальника Кафрів. Але нїчо такого не стало ся і довкола панувала глубока тишина — тишина смерти і лиш удари копит наших коний глухо відзивали ся.

Відтак — тихий шелест в корчах, тріскіт ломаних сухих галузок і мов на даний знак вскочило з обох сторін до яру множество тем-

З сего виплнває наука, що Анґлія мусить збільшити свою фльоту.

„Nordd. Allg. Zeitung“ підносить велике політичне значінє з'їздів в Бріндізі і у Відни. Они показали наглядно, що мимо уложеного з гори пляну певної части европейскої печати підкопувати стало повагу тридержавного союза, він єствує дальше в повній своїй силї. Супротив заморскої політики зійшов він був якийсь час на другий плян, але справедливою була гадка тих політиків, які твердили, що сей союз виступить знов яко рішаючий чинник, коли важні справи, дотикаючі европейского держав ного системy, силою обставин будуть видвигнені на перший плян. То стало ся в хвили, коли розгоріло ся східне питанє. Тоді прийшов час, щоби тридержавний союз оказав ся на ново орудием мира. І ось з уст трех союзних монархів почули народи, що стоять они на основах союза і бажають рішучо додержувати его яко випробоване заборoло мира.

Царска росийска пара, як доносять, возьме участь в 200-лїтнім ювілею побіди під Полтавою, віднесеної 8. липня 1709 р. над Шведами. В тій цїли цар і цариця удадуть ся особисто до Полтави. Крім тої подорожи єсть проект подорожи до Італії і по Середземнім мори. В Римі мають цар і цариця забавити чотири днї.

Новинки.

Львів, дня 19-го мая 1909

— Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньскій вернув вчера вечером з своєї подорожи в дрогобицкий повіт до Львова.

— Іменованє. Краєва Рада шкільна іменувала дра Теод. Мяновского, заступника учителя в IV ґімназиі, дійстьим учителем в V ґімназиі у Львові.

— Про подорож Є. Е. пана Намістника дра Михаіла Бобржиньского до дрогобицкого повіта доносять нині з Дрогобича: П. Намістник др. Бобржиньский прибув вчера рано з радником Двору п. Інґарденом до Дрогобича, щоби переконати ся о розмірах нещастя, яке спричинила повінь, що навістила села положені над рікою Тисьменицею.

В супроводі старости п. Ноеля і управителя тимчасового заряду ґутешної розвязаної Ради повітової ґр. Замойского п. Намістник навідав ся до сіл Почайовичі, Михайловичі, Солоньско, Липовець і Вороблевичі. Повінь наробила в тих селах як і в селах положених нижше вздовж Тисьмениці о стілько більшої як деинде шкоди, що пливучу тою рікою в наслідок пукненя деяких резервоарів ропу та відпадки з рафінерий нафти вода опадаючи полишила на ґрунтах і зовсїм знищила поля і сїножати.

П. Намістник в виду населеня, котре на вість о его приїзді всюди численно збирало ся, заповів видане в найблизших днях розпорядженя що до обовязкового вичищуваня відпадків з рафінерий нафти та приступлене до вибудованя в горішнім біґу ріку Тисьмениці т. зв. лапачки т. є. урядженя, котре буде маги на цїли нафту пливучу евентуально рікою здержувати і відводити до окремих ставів, з котрих можна буде еї випомпувати до резервоарів і ужити або, о скілько була би неужиточна, спалити. Позаяк проект такого урядженя вже виготовлений, то радник Двору Інґарден пішов до Тустанович на горішний біг ріки Тисьменицї, щоби там вислїдити найвідповіднїйше місце, в котрім би то урядженє можна вибудовати.

Для населеня навіщеного нещастем уділив п. Намістник значнїйшої запомоги до рук старости в цїли доставленя потерпівшим передовсїм бараболь до саджeня.

— Войскові вправи народних учителїв. Народні учителї, обовязані до військової служби, будуть покликані в сїм роцї для військового вибразованя або на військові вправи в резерві в такім часї: в X (перемиским) корпусї лише при 10 пп. почавши від 16 липня, а в XI (львівскім) корпусї на вибразоване в часї від 19 липня до 15 серпня, на вправи в часї від 19 до 13 липня.

— Довірочні збори членів філії „Просьвіти“ в Стрию в справах просьвітно - економічних відбудуть ся в пятницю, дня 21 с. м. о год. 2 з полудня в сали „Народного Дому“ в Стрию (по мисли §. 2 зак. о зб.) З огляду, що мають бути обговорені справи дуже важні що - до орґанізациї дальшої просьвітно-економічної роботи в стрийскім повітї, просимо всїх запрошених явити ся в повнім комплетї.

— Курс для виобразованя пожарних інструкторів в львівскім „Соколї“ розпічне ся в пятницю, дня 21 с. м. о год. 6 30 вечер. Просимо всїх, що хочуть взяти участь в науцї, явити ся в пятницю 21 с. м. точно о год. 6 вечер в льокали тов, ул. Руска ч. 20.

— Зелїзницю льокальну Чудин, Молд. Банилів і Гілче на Буковинї, уладжену доси тільки для руху товарового в цїловозових наборах, отворено 1 мая для руху загального. На пристанках купує ся білети в поїздах, а за пакунки платить ся при відборі.

— З почти. З днем 1 червня 1909 отвирає ся новий приймаючий почтовий уряд в Стрию (улиця Кілїньского) з урядовою назвою „Стрий 3“. Той уряд лучить ся з почтовою сїтию істнуючими їздами з почтового уряду в Стрию 1 до двірця зелїзницї.

— Крадежі на зелїзници. Із Самбора доносять, що в тамошнім маґазинї зелїзничім викрито крадежі, доконувані вже від довшого часу на шкоду тамошних купців і замісцевих адресатів. Ревізия, переведена в помешканю 5 робітників занятих в маґазинї зелїзничім, викрила у тихже призбирані товари походячі очевидно з крадежі. Против несовістних робітників розведено карні доходженя.

— Фальшиві 5-коронівки з відбиткою угорскої корони і датою 1907 р. курсують від довшого часу в Самборі. Фальсифікати суть так вручно зроблені, що трудно їх відріжнити від правдивих; аж коли спробовати їх на голос, то можна пізнати їх по глухім голосї, що то фальшиві монети. Одну таку монету відобрано у одного із самбірских торговельників.

— Катастрофа на зелїзници. Нині в полудне насціла з Кракова слїдуюча вість: Надійшла тут вість про катастрофу на зелїзници межи Мшаною долїшною а Заритим. Після інформациї тутешних ґазет поїзд особовий, їдучий з Нового Санча до Кракова наїхав около 2 год. 10 м. в ночи на поїзд товаровий. Розійшла ся чутка, що машинїстї Вержуховскому з Кракова урвало обі ноги, а 17 осіб має бути більше або менше тяжко ранених. На місце катастрофи виїхала заряз комісия дирекциї зелїзниць державних і директор Горошкевич.

† Померли: Севастиян Стефан Лукий, монах ЧСВВ. помер дня 16 с. м. в Бучачи в 29 р. житя а 4 монашества. — В Бродах помер Іван Міськевич Ступніцкий, ем. директор женьскої шк. вид. в 84 р. житя. — Адам Соха Смаржевский, ад'юнкт судовий в Теребовли і властитель більшої посїлости помер у Львові в 37 р. житя.— Анна Бадан з Вільок Мазовецких, померла у Львові.

— Влом до каси — сїрничками. З Кракова доносять нині: Полиция викрила виновника влому до каси у фабрицї Ярра, котрий в ночи отворив замок сїрничками зліпленими воском, забрав зелїзну касетку, в котрій було 3000 кор. і вийняв з неї 800 кор. Виновником тим єсть робітник тої фабрики 25-лїтний Фр. Малек з Кракова. Сей влом нагадує слїдуючу подію: В однім з льондоньских банків настало

них, кремезних статий. Тепер побачив я виразно, як може о дванацять кроків від нас, великаньский, на червоно помальований Кафер лагодив ся кинути свою булаву. З такого малого віддаленя не міг хибити своєї цїли — а тою цїлию була Марта і на пів збожеволїлий зі страху, вбив я мому коневи остроги в живіт. Кінь напрасно рванув ся наперед, а я ставувши в стременах, випрямив ся і простягнув руку для оборони поміж Марту і убийче оружіє. Майже в тій самій хвили почув я удар і немов би цїлий засїяний звїздами небозвід упав на мою голову. Міліони блискавок замиготіло менї в очах і о тім, що відтак стало ся, не знаю більше нічого.

— Пст! Не говоріть більше — відозвав ся мягкий, дзвінкий голос, що залунав в моїх очах як голос ангела, коли я знов обудив ся до житя. — То ще за вчасно і лїкар строго заборонив.

Холодна, легка рука поклала ся успокоюючо на моє розпалене чоло, між тим як друга обережно поправляла подушку. Поволи отворив я очи і побачив нахилене над собою лице тої, котра кілька місяцїв була менї в житю вірною товаришкою, а тепер, я не знав як довго, предметом моїх горячкових уяв. Але з якою любовю і милосердием глядїли тепер ті темносинї очи і які лагідні були черти єї лиця.

— Отже то всьо було лиш витвором моєї уяви? То всьо неправда? Як?

Але коли я з ослабленя ледве мав силу вишептати ті слова, упав мій погляд на єї чорне одїнє і я пізнав, що всьо було страшною дійстностию.

— Не говоріть більше, дорогий Ганс! То вас ще за дуже зворушує і ви могли би знов занедужати і не поправити ся. А ви мусите бути здорові!

Щось в тонї єї голосу говорило мов цїла книга.

— А відтак покинете мене, Марто! Ні! Не хочу бути здоровим — додав я воркотячи як розпещена дитина.

Боже! Як єї лице тепер прояснило ся! Якою щиростию заяснїли єї очи, коли они приблизила свої уста до мого уха і шепнула:

— Ні, не покину, хиба що ти сам схотїв би того.

— Нїколи? — спитав я з упором недужих.

— Ні, нїколи! Бо зі всїх, хто менї був колись дорогий і милий, остав ся лиш ти один.

— Марто! Люба Марто, отже ти знала...

— Так, я знала від самого початку. Крім того — сказала дальше крізь сльози, усьміхаючись — не забувай, що ти лежав в горячці і богато дечого наговорив.

Пізнїйше, коли я прийшов більше до сил, оповіла она менї дальший хід подій тої страшної ночи: Старий Буно, неспокійний о нашу безпечність, дав о всїм знати, о скілько то було можливе, всїм нашим білим сусїдам. Відтак внаслїдок щасливого случаю саме тої ночи відділ кінної полиції робив одну з своїх великих патрулїв і в послїдній хвили появив ся на місци нападу. Внаслїдок того Марта, котру моє зранене довело до повної розпуки, була на щастє охоронена перед найбільшою небезпекою. Іменно, коли она Кафра, що мене зранив, застрілила, хотїла й Момбу положити трупом. То було би викликало як найгірші наслїдки, бо коли Момбу поставлено в Ембекельвенї перед суд, увільнено его, позаяк его своякн, побоюючи ся о его житє, видали дійстних убийників Ґергарда ван Занда. Убийників, котрих було трех, арештовано одної ночи в їх хатах, вілставлено до суду і по короткім процесї повішено.

Марта і я, по моїм подужаню, повінчали ся в Умтанбека в німецкій місиї, а що наше житє в сусїдстві Кафрів, котрих хитрість і мстивість ми добре вже пізнали, було виставлене на безнастанну небезпечність, то ми постановили продати цїлу посїлість разом з всею худобою. Ми не потребували довго ждати на нагоду і коли один з наших сусїдів, Петро Ґробелер, подав нам відповідну цїну, згодились ми не надумуючись.

Вільні тепер від всяких клопотів і журби о будучність, переселились ми з жінкою до Европи, покидаючи на все край, в котрім пережили тілько страшних хвиль.

було недавно тому зрана немале занепокоєнє. Касиєр, що хотів отворити велику зелїзну касу, не міг того ніяк зробити, бо очевидно в замку щось було попсувало ся. Настала обава о славу банку, бо й до чого такий банк, котрого каси не можна отворити. Зателєґрафовано зараз до фабрики кас і зажадано, щоби звідтам прислано зараз найблизшим поспішним поїздом якого механїка. По полудни приїхав механїк. Байдужним оком кинув по людех, що ждали нетерпеливо на отворене каси, і забрав ся зараз до роботи. Дві, три хвилї оглядав замок, відтак зкружляв губи і дмухнув в дірку від ключа а на конець попросив, щоби єму дали якого дротика або може шпильки від волося. Єму зараз принесли шпильку, що позичили від якоїсь пані. Механїк загнув один конець шпильки, всунув в дірку від ключа, видобув нею маленьку грудочку пороху і без найменшого труду отворив касу а відтак предложив урадованим банкирам маленький рахунок за роботу і страчений час та за їзду поспішним поїздом там і назад: 400 корон. Банкірі в першій хвили остовпіли, але відтак не кажучи анї слова, заплатили, раді з того, що трудна операция щасливо удала ся.

— **Дрібні вісти.** На памятник Шевченка в Києві зложено на книжочку „Краєв. Союза кредит.“ ч. 5555 у Львові 805·01 К. — О. Василь Фациєвич, архіпресвітер митрат і настоятель епископскої капітули в Станиславові, перейшов на власне бажане у відставку і переселить ся до Відня. — Більшу посїлість в Щавници купив від Академії наук в Кракові внук кн. Адама Сапіґи, властитель більшої посїлости в Невойовій А. ґр. Стадвицкий. — Сторожник зелїзничий Стан. Енґель зложив на поліції дамский годинник сталевий з довгим ланцушком, котрий знайшов ще перед трома неділями. — П. Ізидор Еттінґер згубив в міскім огороді два золоті медалики з портретом цариці Катерини. — З Кульпаркова втекли два хорі на умі: Михайло Шишка убраний лиш в нічнім одіню і Федько Руневич убраний в одіж заведеня. — З дому родичів втік 13 - лїтний Станислав Зайонц. — Дня 15 с. м. щез без слїду 16-лїтний Яков Орлїв, син Авраама, красильника. Пропавший мав при собі 240 кор. — Никола Сикора із Жидатич наїхав вчера на ул. Замарстинівскій на Олену Орлиньску, що несла дитину на руках. Внаслїдок удару дитина упала на землю і розбила собі голову. — До помешканя п. Августа Мізеровского добув ся злодій і вкрав кілька штук дорогоцїнностий загальної вартости 400 кор. — В Дрогобичи зачнуть небавком курсувати омнібуси. Підприємством сим займе ся п. Гершман, котрий вже одержав концесию.

— **Мантій в ролї аґента поліцийного.** До Розалії Рішківної, музикантки, розмавляючої на улици з аґентом поліцийним, приступив якийсь мужчина і вмішав ся до розмови та представив ся яко Йосиф Коморовский. По хвили аґент відійшов а Коморовский вів дальше розмову і сказав, що він також аґент поліцийний. Наконець кібú з жартів здоймив їй золотий перстїнь з пальця і зачав ним бавити ся а відтак сховав до кишені. Коли Рішківна гадаючи, що то справдї аґент, зачала чемно домагати ся звернення перстеня, мантій користаючи з того, попращав ся і відійшов, попросивши Рішківну, щоби прийшла на поліцию а він там віддасть їй перстїнь. Поліция єсть вже на тропі того мантія.

— **Намірене самоубийство.** Оногди вечером кинула ся з ґанку І. поверха реальности під ч. 23 при ул. Казимирівскій в самоубийчім намірі служниця Йосифа Паралюхівна, але упадаючи зломила собі лиш ногу в лївій кістцї і потовкла ся. Причиною, яка спонукала її до такого скоку, стала ся була слїдуюча авантура: Паралюхівна посварила ся була з жидівкою, що продавала овочі, о цїну купна, а коли тота її зганьбила послїдними словами, Паралюхівна вдарила жидівку в лице. На крик жидівки збігли ся жиди і хотїли Паралюхівну набити. В її обороні станув якийсь капраль від артилєрії, котрий видїв все, що діяло ся. Тодї жиди кинули ся на капраля, а той виймивши тесак, став ним обганяти ся. Підчас тої авантури надбіг поліциян, а побачивши вояка з добутим тесаком, кинув ся до него і хотїв его арештувати та вирвав єму тесак з рук. Капраль зловив тодї поліцияна за горло і хотїв єму відобрати назад свій тесак; поліциян однак не дав ся і остаточно арештував артилєриста. Тимчасом Паралюхівна вирвала ся з товпи, вбігла до згаданої реальности і гадаючи, що хтось за нею гонить, не надумуючи ся богато, вибігла на ґанок першого поверха і кинулась звідтам на подвіре.

— **Прогулька з примусовою купелию в Бузї.** Сими днями вибрало ся в Кристинополи чотирох учителїв і дві учительки на прогульку лодкою по Бузї, не сподїваючись того, що підчас прогульки будуть мусїли ужити ще й примусової купелї. Недалеко моста, де ріка в наслїдок послїдної повени розлила майже на два кільометри широко, всїло цїле товариство до лодки і виплило на ріку. Нараз лодка внаслїдок сильної струї і неосторожности сидячих в ній осїб вивернула ся як раз в найглубшім місци і всї попадали у воду. Одна з учительок панна О. стратила таки притомність і була би навіть пожила смерти, як би не то, що один з учителїв, чоловік сильний, вхопивши її виніс на беріг. Другу учительку, панну Г., всадили на лодку, котра перевернула ся горі дном і так притягнули до берега. Прочі панове самі виратували ся. Не богато бракувало, а не конче добре обдумана прогулька могла би була сумно закінчити ся.

Господарство, промисл і торговля.

— **Оповістка.** В „Ґазеті Львівскій“ оголошує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові публичну лїцитацию на виконане робіт будівляних з приводу урядженя вимінальнї, перестанку особового і ладівнї в Цеброві на шляху Львів Підволочиска.

Оферти належит вносити найпізнїйше до 29 мая 1909 до 12 години в полудне.

Близші услівя і пляни будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у відділї для будови і консервациї II. поверх. Там можна також дістати формулярі на оферти і приписи що-до їх внопеня.

Цїна збіжа у Львові.

дня 18 мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·60	до	13·90
Жито	8·70	до	9·—
Овес	8·70	до	9·—
Ячмінь пашний	7·70	до	8·—
Ячмінь броварний	8·—	до	8·60
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	10·—	до	12·—
Вика	10·—	до	10·50
Бобик	8·—	до	8·50
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	80·—
Конюшина біла	35·—	до	55·—
Конюшина шведска	76·—	до	85·—
Тимотка	34·—	до	38·—

Телеґрами.

Відень 19 мая. Є. Вел. Цїсар приймив нинї на приватній авдиенциї міністра просьвіти ґр. Штірґкга.

Відень 19 мая. Депутация австрийского автомобільного клюбу була нинї у Цїсаря, щоби віддати Монарсї жертвовані товариством три самоїзди яко ювилейний дарунок. Цїсар оглядав відтак самоїзди уставлені в Шенбрунї.

Прага 19 мая. Нинї перед полуднем відбула ся торжественна інсталяция вибраного наново на три роки бурмістра дра Ґросса в присутности властий державних, автономічних, духовних і войскових, послів і др.

Марбурґ 19 мая. Звістний бувший посол до ради державної Карнері, помер, проживши 87 лїт.

Париж 19 мая. Комітет загального союза робітничого взиває всї орґанізациї робітничі, щоби були помічні страйкуючим урядникам почтовим при оголошеню загального страйку. Синдикати столярів і робітників металевих та союз робітників будівляних мають завтра розпочати страйк. Помічники торговельні устроїли велике віче і ухвалили солїдарність з персоналем почтовим. Робітники електричні кажуть, що розпічнуть страйк без заповіданя дня.

Париж 19 мая. Завізване загального союза робітничого до загального страйку не викликало занепокоєня серед жителїв. Місто виглядає спокійно. Гадають, що заходи около викликаня загального страйку позістануть без успіху.

Петербург 19 мая. Підчас дискусиї в думі над проєктом права о свободі совісти ожидають виступленя Столипина з основною заявою. — В кругах посольских говорять рішучо, що димісия Ізвольского єсть порішена. Він одержить становище амбасадора.

Константинополь 19 мая. Визначний член македоньскої армії заявив на запитане ґазети „Turquie“, що вість, мов би то Абдул Гамід згодив ся на видане своїх депозитів в банках, єсть передчасна. Ведуть ся однак переговори в сїй справі.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).